

عنوان مقاله:

بررسی جایگاه نانوذرات دی اکسیدتیتانیوم در معماری پایدار

محل انتشار:

همایش ملی مهندسی عمران، معماری و مدیریت پایدار شهری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

مریم افتخارزاده - دانشجوی کارشناس ارشد گروه معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات خوزستان اهواز ایران

مهدی مهدوی عادل - استادیار و عضو هیئت علمی گروه عمران، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شوشتر ایران

خلاصه مقاله:

طبیعت گنجینه ای از مواهب خداوند است که نادیده گرفتن آن پیامدهای ناخوشایندی را در پی خواهد داشت رویکرد پایداری و معماری پایدار میکوشد با نگاه ویژه به طبیعت و انسان بر اساس اصول و اهداف خود راهبردهایی جهت حفظ محیط زیست و تامین اسایش و آرامش انسان ارائه دهد در چند دهه اخیر معماران و متخصصان صنعت ساختمان برای دستیابی به معماری پایدار از ابزار و روشهای گوناگون یاری جسته اند در این زمینه بهره گیری از فناوریهای نوین به ویژه فناوری نانو که نقش بسزایی در بهبود ویژگیهای مصالح دارد باتوجه به نقش موثر مصالح ساختمانی در تحقق معماری پایدار در صورت سازگاری ویژگیهای آن با اصول معماری پایدار بسیار تاثیرگذار است نانوذرات دی اکسید تیتانیوم با داشتن ویژگیهای مطلوب مانند سمی نبودن برای انسان از بین بردن الودگیها و بازده بالا یکی از نانومواد به کاررفته در مصالح است که تحولات شگرفی را در ویژگیهای مصالح به وجود آورده است این نوشتار به بررسی جایگاه نانوذرات دیا کسید تیتانیوم در معماری پایدار می پردازد در این راستا اصول معماری پایدار و ویژگیهای مصالح دارای نانوذرات دی اکسید تیتانیوم و سازگاری آنها با یکدیگر مورد بررسی قرار میگیرد سازگاری و ویژگیهای حاصل از نانوذرات دی اکسید تیتانیوم در مصالح با اصول معماری پایدار بیانگر نقش موثر این مصالح نوین در دستیابی به معماری پایدار و جایگاه ویژه این نانوذرات در معماری پایدار خواهد بود به نظر می رسد باتوجه به ویژگیهای نانوذرات دی اکسید تیتانیوم و اصول معماری پایدار نانوذرات دی اکسید تیتانیوم از جایگاه ارزشمندی در معماری پایدار برخوردارند

کلمات کلیدی:

معماری پایدار ، نانو تکنولوژی ، نانوذرات دی اکسید تیتانیوم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/281950>

